

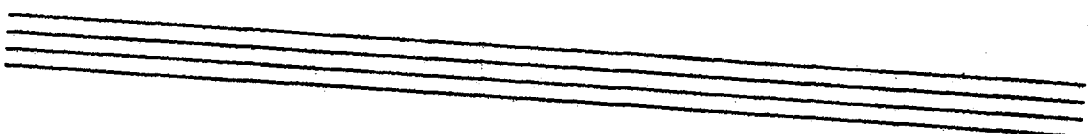

החוק בארצות ערב

3

לקט של חוקים לירדניים

קובץ מא' קאא

במוצאת
מקדמת
1 - X 9
משליל-1972

תוכן העניינים

עמוד

1. פקודת הירושה

פרק ראשון: מבוא

- 1 סעיף 1. השם
1 " 2. פירושים

פרק שני: שיפוטם של בימ"ש אזרחיים

- 3 3. זכות שיפוט בלעדית לבימ"ש האזרחיים
4 4. הכללים שבימ"ש האזרחיים ינהגו על -
3 פיהם בחלוקת הירושות.
5 5. בימ"ש האזרחיים רשאים להעביר ענייני
4 ירושה לבי"ד דתי

פרק שלישי: שיפוטם של בי"ד דתיים.

- 5 6. שיפוט בלעדי על בתי"ד טרעיים
7 7. שיפוט בלעדי של בתי"ד נוצריים
5 ויהודיים.
8 8. שיפוט של בתי הדין של העדות
5 בענייני ירושה.
9 9. העברת חלק מהעניינים לבתי המשפט
6 האזרחיים.
10 10. האנשים הזכאים להגיש בקשה לבתי
6 המשפט האזרחיים.

פרק רביעי: עזבונות המהנהלים ומחלקים ע"י בתי משפט אזרחיים

- 11 11. חלוקת עזבונות ע"י בתי המשפט האזרחיים
7 במקרים מסויימים.
7 12. צוואות הנערכות בצורה אזרחית.
8 13. אסור לעדים להיות בעלי זכות בעזבון.
8 14. אישור צוואה.
8 15. מינוי מנהל עזבון

<u>עמוד</u>	<u>סעיף</u>
9	15 א') סעיף חוזר.
10	15 ב') סעיף חוזר.
10	16. הובותיו של מנהל העזבון
11	17. סמכויותיו של מנהל העזבון.
12	18. הוראות ביהמ"ש.
12	19. אחריות מנהל עזבון.
12	20. עזבונות המוסלמים יוצאת מכלל זה.

פרק חמישי: הוראות שונות

12	21. העברת קרקעות מירי בירושה.
12	22. היורשים הקטינים.
13	23. הכרה בענינים הקשורים במצב אישי.
13	24. איך אדם נעשה פסול מחמת נתונות או אמונתו הדתית.
14	25. נקיטת אמצעים במשרד ספרי האחוזה.
15	26. סמכותם של בתי המשפט.
15	27. הפרוצדורה.
17	<u>תוספת הראשונה.</u>
17	<u>תוספת השנייה.</u>

2. תקנות הירושה

<u>עמוד</u>	<u>תקנה</u>
	1. השם

פרק ראשון: קיום צוואות וניהול עזבונות

20	2. בית המשפט המוסמך.
20	3. הירסום.
20	4. עיון בכתב הבקשה לקיום צוואה.
21	5. המצאת הצוואות לאהרים.
21	6. קיום צוואה.
21	7. הוכחת הצוואות ע"י עדות.
21	8. הוכחת ענינים אחרים.
22	9. מצוה עיוור או אנלפאבית.
22	10. דהייה לים המצאת רעיוה ידנות.

ע מ ר ו

תזנה

- 22 11. עררים
22 12. הגשת ערבות.
13. צו לקיום צוואה.

ניהול עזבונות הנפטרים ללא צוואה

- 23 14. בקשה להוצאת צו לניהול עזבון.
23 15. צו לניהול עזבון.
23 16. עררים.

הוראות כלליות

- 23 17. צו להכרזת העזבון שלגביו לא
נרשמו שמות הזכאים בצוואה.
24 18. הכרעה בעניינים הנמצאים במחלוקת.
24 19. אגרות.

פרק שני: הירושה וההעברה

- 24 20. הפרוצדורה להגשת בקשות להגבלת הירושה.
24 21. נוסח כתב הבקשה.
24 22. פרוצדורה העיון בכתב הבקשה.
25 23. ביסוס כתב הבקשה בראייה.
25 24. ערעור על הכרזת הגבלת הירושה.
25 25. הפרוצדורה בעת העיון בבקשה לסינוי
הכרזת הגבלת הירושה.
25 26. הפרוצדורה להכרעה בחלק מהעניינים
העובדתיים.
26 27. הוצאות.

התוספת הראשונה

- 26 שופט (1) בקשה קיום צוואה.
27 שופט (2) בקשה להוצאת צו לניהול עזבון.
28 שופט (3) מזדעה בעניין קיום צוואה.

ע מ ו ד

- 28 טופס (4) מודעה בענין הוצאות צו לניהול עזבון
טופס (5) עדות אש חמסר לאחר שבועה ע"י
מבצע הצוואה או האפוטרופוס עם
29 הצוואה המסופחת.
30 טופס (6) התחייבות בנוגע לניהול העזבון
31 טופס (7) צו לקיום צוואה.
32 טופס (8) שבועה אשר יצהירה האפוטרופוס
33 טופס (9) צו לניהול עזבון הנפטר

התוספת השנייה

- האגרות טיש לשלם לבתי המשפט המרכזים
ולבית המשפט לערעורים בעניני קיום צוואות
34 וניהול עזבונות.

התוספת השלישית

- 36 טופס (1) כתב בקשה להוצאת צו להגבלת הירושה.
37 טופס (2) מודעה.
טופס (3) צורת כתב הבקשה שיוגש לשינוי
38 צו הגבלת הירושה.

פקודת הירושה*

פקודה הקובעת הוראות בענין ירושתם של מתים בכל אותם המקרים שאין לבתי המיפט של העדות הדתיות שבוט בענין זה, והקובעת הוראות אחרות בענין ירושתם של מתים שהנחתו נכסי דלא ניידי ונכסי דניידי בפלשתינה.

8 במרס 1923.

השם הקצר:

סעיף 1. - פקודה זו תיקרא פקודת הירושה.

פרק ראשון מבוא

פירושים:

סעיף 2. - בפקודה זו יהיו למונחים ולביטויים הבאים הפירושים כלהלן, מלבד אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר:

"בית מיפט אזרחי" פירושו: בית מיפט שהורכב ויושב לדון בסמכות מאת ממשלת פלשתינה. ואינו כולל בית דין דתי.

"נספח לצוואה" פירושו: תעודה בכחב "נערכה בקשר עם צוואה, וכוללת פירוש, או הוספה של זכות השימוש ברכוש שהתייחס אליו המוריש בצוואתו או ביטול זכות השימוש הנ"ל בצורה כללית או חלקית.

"בית דין עדתי" פירושו: בית דין היושב לדין בתוקף הסמכות שהוענקה לרשויות העדה הדתית, ואינו כולל בית הדין השרעי.

"עזובן" - כולל כל נכסי ניידי הכלולים בירושה.

(1) פקודה זו פורסמה בפרק מס' (135) מקובץ החוקים הפלשתינאים ותוקנה על-פי פקודה מס' (19) לשנת 1944, ופקודה מס' (38) לשנת 1946 ופורסמה כאן בצורתו המתוקנת הסופית.
הערה: פקודה זו היא מהפקודות הפלשתינאיות שעודן בתוקף בגדה המערבית בלבד.

"מבצע הצוואה" פירושו: אדם שנחמנה בצוואה כמוציא לפועל של הצוואה.

"נכרי" = כל אדם ייחשב נכרי בהתאם להוראות של דבר המלך, סעיף (59) לחוקה פל הינה לשנת 1922.

"נכסי דלא ניידי" כוללים: אדמת מירי ואדמת מולק.

"אדמת מירי" כוללת: אדמת וקף וכל אותן הקרקעות שחלים עליהן, הוראותיו המפורשות של החוק העותומני להעברת נכסי דלא-ניידי מיום 3 ברביע על אוול, משנת 1331 להיג'רה, וכן כל טובת הנאה רשומה בקרקעות אלו.

"מטלסלין" כוללים: כל רכוש שאינו נכסי דלא-ניידי וכוללים באופן מיוחד היבול או התוצרת הקיימת או הצומחת, אף על פי שלא נקצרה או לא נקטפה.

"אדמת מולק" כוללת: כל קרקע עם הזכויות אשר מותר להורישן ואינו כוללת אדמות מסוג מירי.

"צוואה מאושרת" פירושו: תעודת בכתב הניתנת על-ידי בית משפט אזרחי והמכריזה על צוואתו של המת היפחה בחוק.

"עדה דחית" ו-"עדה" פירושו: "כל עדה מהעדות הנזכרות בתוספת הראשונה לפקודה זו או כל עדה אחרת שהנציב העליון יוסיף אותה בצו לתוספת האמורה.

"החוק העותומני" פירושו: חוק העברת נכסי דלא-ניידי הזמני מיום 3 ברביע אל אוול-משנת 1331 המצוין בתוספת השניה לפקודה זו.

"צוואה" פירושה: כל הצהרה חוקית, בכתב, הכוללת את רצון המצווה על אודות זכות השימוש ברכושו לאחר מותו, וכוללת נספה הצוואה.

פרק י"ב

ליוזום ל בני משפח אחים

טע"פ 3 - זכות ליוזום בלעדית לבתי המשפט האזרחיים.

1. לבתי המשפט האזרחיים יהא ליוזום בלעדי בכל העניינים הנוגעים לירושתו ולא רק לזוהאחו של כל נתין פלתינאי ושל כל אדם אחר שאינו נכרי. בנייתו לאותו נתין או אדם אחר לא היה ביטע מזור יוסלמי או בן לאחת העדות הדתיות יצויינו בנספח.
2. לבתי המשפט האזרחיים יזום בלעדי גם בכל המקרים שיתגלע בהם סכסוך בנוגע לירושתו או לזוהאחו של נכרי שאינו מוסלמי.
3. לבתי המשפט האזרחיים יהא ליוזום מקביל לנישואים של בתי הדין של העדות הדתיות בניינים הנוגעים לירושתם של בני העדות הדתיות, בני לנכרים, אלא במקרים שיר הוסמכו בהם בתי הדין הנזכרים במסגרת בלעדית על פי תקודה זו.

טע"פ 4 - הכללים לבתי המשפט האזרחיים ינהגו על פיהם בחלוקת ירושות.

- בהתחשב עם הוראות טע"פ 21, נחלקו בתי המשפט האזרחיים על - בני הכללים הבאים לירות הנתונות בסמורם:
1. היה המת בן לאחת הדתות הדתיות ולא היה נכרי, הליים עליו הוראות טע"פ 11 הקרה לעצבונו.
 2. היה המת על תינאי ולא היה בן לאחת העדות הדתיות, הליים עליו הוראות החוק העותומני, בהתחשב עם ההוראות שקבע המת בזוהאחו.
 3. היה המת נכרי, או שאינו נכרי אך אינו על תינאי ולא בן לאחת הדתות הדתיות, הליים אז הכללים הבאים:

(א) אדמת מולק יל המת ומטלטליו יהולקו בהתאם לחוק ארצו. חוכרע מהימנות הצוואה אשר משאירה המת הן מבחינת צורתה והן מבחינת כושרו להשתמש בנכסיו דרך הצוואה בהתאם לחוק ארצו.

בתנאי כי הצוואה תיחשב כנכונה בכל המצבים אם נעשתה בצורה אזרחית עפ"י פקודה זו.

מקום שחוק הארץ אשר המת נמנה עליו קובע את החלת החוק לפי מקום המגורים או לפי החוק הדתי או לפי חוק הארץ אשר בה נמצאים נכסיו דלא-ניידי אז הולכים לפי אותו החוק שנקבע לגבי אותו מקרה.

בתנאי שאם קובע חוק כי הארץ של המת שיש לנהוג לפי חוק מקום המגורים אין באותו חוק כל כללים שאפשר לנהוג על פיהם לגבי האיש הנוגע בדבר, נוהגין עפ"י חוק הארץ שלו.

סעיף 5. - בתי משפט אזרחיים רשאים להעביר ענייני ירושה לבית דין דתי.

אם היה המת זר, ושאי נשיא בית המשפט המרכזי המוסמך, על-פי בקשת כל אדם מבעלי הזכות להעביר את ענין הנהלת עזבונו של האדם. וחלוקתו לבית הדין הדתי המתאים אם מצא את הדבר לצורך ורצוי.

בתנאי:

א. שהיה האיש בשעת מותו בן לאחת העדות הדתיות.

ב. שהיה חוק אותה עדה חל על חלוקת עזבונו בהתאם לחוק ארצו של המת.

אם העזבון שבגינו ניתן צו עפ"י סעיף קטן (1) כולל נכסיו דלא-ניידי, אז ייעשה מיד רישום מתאים בספרי האחוזה על פי צו נשיא בית המשפט המרכזי ואין למנהל הקרקעות, לאחר אותו רישום, לרשום בפנקס שום רשום חדש בנוגע לזכות אהד האנשים באותו עזבון אלא עפ"י צו מוח בית דין דתי שאליו הועבר ענין הנהלת העזבון וחלוקתו.

שיפוטם של בני הדין הדתיים

סעיף 6. - שיפוט בלעדי של בני הדין השרעיים

1. לבתי הדין השרעיים המוסלמיים הסמכות הבלעדית בכל העניינים הקשורים בעיבודם של המוסלמים, בין עפ"י צוואה ובין בלעדית.
2. היה המח המוסלמי נכרי שלא מבני הדת סוניית, זכאים יורשיו לפנות בבקשה לנציב העליון, על מנת להרכיב בית דין מוסלמי מיוחד כדי להכריע בכל השאלות הקשורות בירושה ורשאי אז הנציב העליון לתת צו על כך או לנקוט אמצעים אחרים כדי להכריע בהם.

סעיף 7. - שיפוט בלעדי של בתי דין נוצריים ויהודיים.

1. לבתי הדין של כל עדה דתית יהא שיפוט בלעדי לאיר צוואה של כל אדם מבני עדתם ואינו נכרי.
2. התעודה הניתנת על ידי בית דין דתי לאישור הצוואה תיחשב הוכחה מרעית על נכונות הצוואה מבחינת צורתה וכיורו של המצווה לציות, וכי המצווה לא הושפע בעת עריכת הצוואה ע"י משגה, רמאות או השפעה בלתי חוקית, אך אישור בית הדין על הצוואה אינו מקנה חוקם לזל זכות הייחוד הנכללת הצוואה אם היה מנוגדת לחוק.

סעיף 8. - שיפוט של בתי הדין של הדתות הענייני ירושה.

1. לבתי הדין של כל עדה מהעדות הדתיות יהא שיפוט העניינים הנוגעים לירושתם של אנשים שלע הניחו צוואה ושהיו בשעת מותם נמנים על העדה.

(1) סמכויות הנציב העליון יאויינו בהוק זה, או באיזה הוק או תקנות אחרים מההוקים ומהתקנות של פליחיתנה, הועברו בית ליד המוסמך, ויאת על פי הצו הבלתי העליון שפורסם בעהון הרמי מס' 1032 מיום 16.8.1950 ויהוצא בהסומך על החוק מס' 48 מנת 1949 שפורסם בעהון הרמי מס' 1002 מיום 1.11.1949. אם אין יד המוסמך, תקבל את הסמכות מועצת המינוסטריום בני שנקבע בהוראות הקונסטיטוציה הירדנית מנת 1952.

2. בהתחשב עם הוראות סעיף 21, יתנהלו ויחולקו עזבונותיהם של אנשים כאלה עפ"י חוק העדה ההיא. בתנאי שבית הדין העדתי דתי רשאי, על סמך כל בקשה של אדם מבעלי הזכות בעזבונו, להסדיר את חלוקת העזבונו עפ"י הוראות החוק העותומני, בהתחשב עם כל הוראת השימוש אשר צווה המת בצוואתו, עד כמה שאותה זכות היתה מותרת.

סעיף 9. - העברת חלק מהענינים לבתי משפט אזרחים.

1. על נשיא בית המשפט המרכזי, על-פי בקשה לל כל אדם מבעלי הזכות בעזבונו, לתת צו המופנה לבית הדין הדתי אשר אוסר על בית הדין לדון בעזבונו של מת או להמשיך לדון בו אם ראה את הדבר לנכון ולצודק, ומיום מתן הצו ואילך תהא הנהלת הרכוש וחלוקתו מסורה לסמכותם הבלעדית של בתי המשפט האזרחים, וכל הליכים הקשורים בעזבונו יועברו מיד לבית המשפט המרכזי בתנאי שלא ינתן צו כזה אם תמה חלוקתו של העזבונו עפ"י צו של בית דין של העדה, ובתנאי ששום צו כזה לא ישפיע על כל הליכים משפטיים שנוקטו בפני בית דין לצורך אישור צוואה בלבד.

2. אם היו הנכסים הנכללים בעזבונו כוללים נכסי דלא ניידי יירשם מיד רשום בכל צו כזה בספרי האחוזה על-פי הוראה מבית המשפט שנתן את הצו.

סעיף 10. - האנשים הזכאים להגיש בקשות לבתי המשפט האזרחים.

האנשים להלן ייחשבו כאנשים בעלי זכות בעזבונו בגדר סעיף 9:

- א. כל אדם הזכאי לקבל חלק בעזבונו לאחר שיתולק "י" בית משפט אזרחי.
- ב. מבצע צוואה או בעל זכות עפ"י צוואה המת.
- ג. כל נושה של בעל-זכות בעזבונו אשר וותר על חלקו בה.

פרק רביעי

עזבונות המתנהלים ומחלקים ע"י בתי משפט אזרחיים

סעיף 11 - חלוקת העזבונות ע"י בתי המשפט האזרחיים במקרים מסויימים.

בענייני ההנהלה והחלוקה של עזבון אדם יהיה נמנה על אחת העדות הדתיות ולא היה נכרי ינהגו בתי המשפט האזרחיים עפ"י הכללים הבאים בסדרו חלוקת נכסי דלא - ניידי והמטלטלין של המת:

א. יש לנהוג לפי הגבלה החלה על הסמכות לצוות, באותה הגבלה מוכרת בחוק העדה שהמת היה נמנה עליה בשעת מותו.

ב. כל חלק מרכוש המת שעפ"י חוק העדה צריך ליחדו לאיש מסויים או לסוג מסויים של אנשים יחולק בהתאם לאותו חוק.

ג. בהתחשב עם ההוראות דלעיל יחולק הרכוש בהתאם להוראות הצוואה שצווה המת בצוואתו.

ד. באין הוראות צוואה מהמת, או אם הוראות הצוואה אינן ניתנות לביצוע על-פי פקודה זו, יחולק העזבון עפ"י הוראות החוק העותומני הכלולות בתוספת השניה לפקודה זו.

סעיף 12 - צוואות הנערכות בצורה אזרחית.

בתי המשפט האזרחיים יכירו בצוואה כבצוואה הכתובה בצורה אזרחית אם נתקיימו בהן התנאים הבאים:

א. כשהצוואה נערכה בכתב ונחתמה בסופה בחתימת ידו או בהותמתו של המצווה או של איזה אדם בפקודתו במעמד שני עדים לפחות המצווים יחד בייעת החתימה, והמעידים על הצוואה במעמד המצווה בתנאי ילעדים מלאו שמונה ששרה שנה והיו שפויים בדעתם בשעת החתימה על הצוואה.

ב. שהמצווה לא היה פחות מבין ימונה עשרה שנה בשעת
התימת הצוואה ולא היה חולה ברוחו או פסול מבחינה
אחרת להניח צוואה בהתאם לחוק החל על הטבע האישי
שלו בפליתינה.

ג. שהמצווה לא נדחף לבחוב את הצוואה על ידי מעשה תרמית
או בכוח השפעה אינה חוקית.

סעיף 13. - אסור לעדים להיות בעלי זכות בעזבוך.

שום אדם לא יהיה זכאי לקבל ירושה הנאה בעזבוך ע"י
צוואה שניתנה בצורה אזרחית אם היה אחד העדים אשר
העידו בצוואה.

סעיף 14. - ניצור צוואה.

1. שום צוואה ינערה בצורה אזרחית לא תחשב לצוואה
שרירה וקיימת אלא אם כן הוכחה בפני בית משפט
מיוחד.

2. העודת איצור הצוואה תנתן למבצע הצוואה למונה
על-פיה, ואם לא מונה או מת מבצע הצוואה שנתמנה לו
הסתלק מביצוע הצוואה או אם היה בלתי כשיר, המסר
העודת איצור הצוואה למי שיש לו טובה הנאה בצוואה
או לכל אדם ראוי אחר.

3. לא תאושר צוואה לא אם כן הופקדה אצל רשם הצוואות
של בית הדין:

א. רשימה של נכסי המטלטלין של המת, תיחא מקויים
ב"בועה ע"י היבקש, וכן

ב. רשימה של ידמת המולק של המת, אם יש ידמה מ ין
זה, מאושרת על ידי מנהל מהלקת הפרקעות.

4. כל מקום הצוואה נוגעת לאדמת מולק, חייב התקיד
הרושם את הצוואה מיד לאחר שינתן העודת איצור,
לרשום אותה במידה ספרי האחוזה והעודת הרישום
יהא לא חוץ למפורש בטעיף קטן (2) בסעיף (c).

סעיף 15. - מינוי מנהל עזבוך.

1. יכול בית המשפט המיוחד או כל יופט מיוחד, או
מקום שנראה ל ש הדבר לנכון וישר, למנות מנהל

לעזבונו של המת שדבר הנהלתו וחלוקתו מסורים לשיפוטם של בתי המשפט האזרחיים.

2. אפ"ר למנות מנהל עזבון כזה עפ"י בקשת אדם שיש לו טובת הנאה בעזבונו, ויכול בית המשפט או השופט למנות אותו אדם או כל אדם אחר אשר בית המשפט ימצאנו לראוי לשמש מנהל העזבונו. בתנאי שלא יחמנה נושה להיות מנהל עזבונו אלא אם כן יש אפשרות קרובה לוראי שהמוריש מת ללא נכסים.

3. על מנהל עזבונו להגיש לבית המשפט, בתוך אותו זמן שיצווה בית המשפט או שופט, רשימה של הרכוש שנמצא ברשות המת בשעת מותו, כשהיא מקויימת בשבועה, ואם כולל הרכוש טובות הנאה במקרקעים! תהא גם מאושרת על ידי מנהל מחלקת הקרקעות.

4. מי שניתנה לו תעודת אישור צוואה עפ"י הוראות סעיף (14) יהא מנהל עזבונו ותהיינה לו הסמכויות המוענקות למנהל עזבונו עפ"י פקודה זו.

פ 15. - חוזר (א)

1. הנציב העליון רואי, בהודעה יפורסם בעיתון הרשמי הפלשתינאי, לאשר על דעת עצמו ובכפיפות לתנאים שייקבע באופן כללי, או באיזה ענין של חברה מסויימת על איזו חברה ליים המטרות שיוחדו להם בסעיף 15 חוזר (ב), אם השתכנע כי החברה היא מוסמכת, על פי תזכירה או תקנוניה או על פי תעודת השומה או על פי איזו תעודה אחרת המר"ה את יסוד החברה וקביעת תזכירה, לשם הוצאה לפועל של צוואות או לנהל עזבונו בתנאי:

* א. נוסדה או נר"מה באופן חוקי בפלשתינה (בין אם היתה בערבון מוגבל ובין אם לא) והיה לה באותן זמן הון מופנק (בצורת מניות או סטוק) שלא פחות מ-50,000 לירה פלשתינאית שממנו נפרע לא פחות מ-25,000 לירה פלשתינאית במזומן, או

* המונח (לירה פלשתינאית), והמונח (מיל פלשתינאי) בכל מקום שנזכרו בפקודה זו או באיזה חוק או תקנות פלשתינאיות אחרים בקובץ זה, יאזנו למונח (דינר ירדני) והמונח (פילס ירדני) בהתאם לחוק המטבע הירדני מספר 35 לשנת 1946.

ב. נוסדה או נרשמה בפלשתינה באופן חוקי בערכות בלתי מוגבלת, ונחקיימו בכל סניף מסניפיה, בהיותו חברה, החנאים הנדרשים בסעיף קטן (א) מסעיף זה.

2. הנציב העליון, רשאי לסרב לאשר כל חברה כזו, או לבטל את אישורו שניתן לגביה, מבלי לתת הנמקה על כך.

סעיף 15. - חוזר (ב)

1. בית המשפט המחוזי או כל שופט משפטיו רשאי:

א. להוציא צו המקיים את נכונות צוואה לטובת איזו חברה לבדה, או במשותף עם איזה אדם אחר, לפי הצורך אם היתה החברה ההיא מאושרת מטעם הנציב העליון בהתאם לסעיף 15 חוזר (א), הנקראת להלן "החברה המאושרת" והוזכרה בצוואה, כמוציאה לפועל של הצוואה, לבדה או במשותף עם האדם האחר שניכר לעיל.

ב. להוציא צו המעניק רשות ניהול העזבון על ידי החברה המאושרת לבדה או במשותף עם איזה אדם אחר.

החברה רשאית לפעול על פי הצו, כמוציאה לפועל או מנהלת את עזבון, כפי שהמצב מחייב.

2. אין להוציא צו המקיים את נכונות צוואה או המעניק רשות ניהול עזבון לידי סינדיק או לידי אדם המיופה מטעם חברה מאושרת.

3. רשאי כל פקיד מורשה בענין זה מטעם חברה מאושרת או מטעם מועצת הנהלת אותה חברה או הוועדה המפקחת על אותה חברה, להגיש בשם החברה את ההצהרות כשהם מקויימים בשיבועה או לתת את כל הפדונות או לעשות כל פעולה או דבר בשם החברה דרושים כדי לתת לחברה צו קיום נכונות הצוואה או ניהול העזבון, וכל הפעולות הנעשות על ידי פקיד זה יהיו מחייבים את החברה.

סעיף 16. - חובותיו של מנהל עזבון.

מחובתו של מנהל עזבון לנהל את עזבונו של המת בהתאם לחוק ולעשות את המעשים דלקמן בכל המהירות האפשרית.

א. לגבות ולרכז את הרכוש שהיה בהחזקת המת בשעת מותו.

ב. לשלם את הוצאות הקבורה וההוצאות הכרוכות הצוואה ובל החובות המגיעים מהמת כחוק.

ג. לערוך שומה של רכושו של המת, אם יש צורך בכך. ולחלק את הרכוש הנותר עפ"י החוק, לאחר שינכה הימנו את כל אשר הנחיל המת במתנות על-פי הצוואה, והניכוי יהא בשעור יחסי, אם הוברר כי המצווה, רצה בצוואתו להעביר רכוש השייך לו יתר על המידה שהותרה עפ"י החוק החל עליו, או אם יש חסר בנכסי העזבון.

סעיף 17. - סמכויותיו של מנהל העזבון.

כל מקום שנתמנה מנהל עזבון ע"י בית המשפט תחולנה ההוראות הבאות:

1. המנהל יהא זכאי למכור, למשכן או לעבוס, בעת הנהלת העזבון, כל חלק מהנכסים הכלולים בעזבון, לישם חילום חובות והוצאות הנהלה או כדי לשלם את מתנות המת שנקבעו בצוואה. בתנאי שאם רצה המנהל למכור או למשכן מקרקעים, עליו לקבל תחילה את הסכמתו של בית משפט או של שופט.

2. כשהמנהל משמש בהנהלת העזבון, זכאי הוא בעת הנהלת העזבון:

א. להגיש תביעה מייפסית בשמו הוא כרשם העזבון כדי לגבות כל חוב או לבוא לידי סדרה בדבר כל תביעה המגיעה לעזבון.

ב. לעשות פשרה או סידור בענין כל חוב או תביעה בשם עזבון.

ג. להחקש בחוזה בשם העזבון, בתנאי שלא יהא חוקף לשום חוזה בדבר מקרקעים, פרט לחוזה שכירות בדמי שכירות מלאים לתקופה של לא יותר משנה אחת, אלא אם כן הושגה תחילה הסכמתו של בית המשפט או שופט.

3. כל תביעה מייפסית בנוגע לכל רכוש, טובת הנאה, תביעת חוב או התחייבות של המת תהא מוגשת רק ע"י המנהל או נגדו, חוץ אם הרשה בית המשפט או השופט לנהוג אחרת.

סעיף 18. - הוראות בית המשפט.

על יסוד בקשה מאת המנהל רשאי בית המשפט או שופט
ליתן מזמן לזמן הוראות בענין הנהלת העזבון לפי
הצורך.

סעיף 19. - אחריות מנהל העזבון.

עפ"י דרישתם של אלה שיש להם יובת הנאה בעזבון יהא
המנהל אחראי אישית לכל מעונו שניעוטה על ידן בזמן
הנהלת העזבון.

סעיף 20. - עזבונות המוסלמים יוצאת מכלל זה.

הוראות פרק זה לא תחולנה על עזבונות מוסלמים.

פרק חמישי

הוראות שונות

סעיף 21. - העברת קרקעות מידי בירושה.

כל בית משפט שיש לו שיפוט בעניני ירושה יקבע תמיד
זכויות הירושה באדמת מידי עפ"י הוראות החוק העותומני,
ונוהגין עפ"י אותן הוראות למרות כל סידור בענין חלוקת
העזבון שקבע המת, או כל כוח והרשאה שנתן, כדי שיינתן
להם תוקף לאחר מותו, בין שהסידור או ההרשאה נעשו בצוואה
ובין שנעשו בדרך אחרת.

סעיף 22. - הירשים הקטינים.

1. מקום שנראה כי אדם פחות מבן שמונה עשרה שנה יש לו
או יחכן שחא לו טובת הנאה בעזבונו של המת שאינו
מוסלמי, יכול הנשיא של בית משפט מחוזי, על יסוד בקשה
מאת האפוטרופוס של הקטין או מאת אדם אחר אשר ענין
הקטין חשוב לו, ליתן צו אשר ימצאנו לנכון לשם שמירה
על זכויות הקטין, ורשאי הוא בצורה מיוחדת לתת צווים:

א. להרשות למכור או להשכיר את חלקו או מקצת חלקו
של כל יורש קטין או של בעל זכות קטין.

ב. השימוש בכל חלק כזה או בדמי ההכנסה או בדמי פדיון
המכר של אותו חלק והשקעתם מחדש וניצולם.

ג. לשלם כספים, אם מתוך הקרן או מתוך ההכנסה, לצורך כלכלתו של הקטין או לטובתו בכלל.

ד. למנות אדם שימש בא-כוחו של הקטין בכל משיא ומחן משפטי.

ה. להעביר לבתי המשפט האזרחיים את ענין ההנהלה והחלוקה של כל עזבונו "קטין מעונין בו בכל מקרה שיש לו השיפוט לחת צו כזה בהתאם להוראות סעיף 9.

2. בית הדין העדתי ריאי להשתמש בכל הסמכויות המוענקות בהתאם לפיסקאות (א) (ב) ו-(ג) של סעיף קטן (1)-בהתחשב עם החוק של העדה בכל הנוגע לרכוש של הקטין אשר ענינו הוא מסמכותו של אותו בית דין.

סעיף 23. - הכנה בענינים הקשורים במצב האישי.

כדי לפסוק הלה בכל שאלה אם נמנה אדם על סוג של אנשים, או אם הוא בעל אופי או תבונה המזכים אותו ליטול חלק בירושה, ינהגו בתי המשפט האזרחיים עפ"י הכללים הבאים:

א. היה החובע מוסלמי או בן לאחת העדות, נוהגים עפ"י החוק המוסלמי או עפ"י חוק אותה עדה.

ב. היה החובע מוסלמי נכרי, נוהגים עפ"י החוק הלאומי שלו, בהתאם לכללים שנקבעו בסעיף קטן 3 (ג) מסעיף 4.

ג. בכל מקרה אחר, נוהגים בתי המשפט עפ"י אותם הכללים שימצאום צודקים וישרים באותם המסיבות.

ד. בית המשפט יכריע בכל שאלה משאלות המצב האישי לטובת כשרותו החוקית (לגיטימציה) של החובע אם היה החובע מאומץ עפ"י החוק הנהוג לגבי המצב האישי של הכת שאת ירושתו הוא חובע, ואין מתייחסים לעובדה שהחובע, או המת המיר את דתו או אח נתינותו.

סעיף 24. - אין אדם נעשה פסול מחמת נתינותו או אמונתו הדתית.

אין אדם נעשה פסול מבחינה חוקית ליטול חלק בירושה רכוש בפלשתינה, או ליטול חלק בעזבונו עפ"י צוואה, מחמת נתינותו או אמונתו הדתית בלבד.

2. אם בהתאם לחוק שהיה נהוג אותה שעה בפלשתינה נשללה זכותו של אדם, מחמת נתינותו או אמונתו הדתית בלבד, ליטול חלק בירושתו של אדם שמת, לאחר ה-31 בדצמבר, 1913, והניח רכוש בפלשתינה, רשאים האיש שקופחה זכותו בירושה או יורשיו לפנות בבקשה לבית המשפט המחוזי, ועל יסוד הבקשה ולאחר העיון בכל המסיבות שבענין רשאי בית המשפט ליתן צו לעיין שנית בחולת הירושה ולמתן חלק בירושה למבקש, בכל אשר ימצא בית המשפט לצודק, לפי אותן נסיבות, בתנאי שהחלק שינתן לו כאמור לא יעלה בשום פנים על החלק שהמבקש היה זכאי בו עפ"י החוק שהיה נהוג באותה שעה אלמלא קופחה זכותו בירושה מחמת נתינותו או אמונתו הדתית. ובתנאי שאותו בעל הבקשה לא תהא לו הזכות לקבל כל סכום בחורה דמי שכירות, רבית או רווחים מן החלק שניתן לו בחוקף צו בית המשפט למשך הזמן שבין היום שבו נתחלקה הירושה לראשונה ובין מתן הצו.

סעיף 25. - נקיטת אמצעים במשרד ספרי האחוזה.

כל הטוען שיש לו חלק בקרקעים שהם חלק מהירושה רשאי לבקש מאת מנהל מחלקת הקרקעות לרשום את זכותו בספר לגבי טובת ההנאה אשר לו, ושמו ירשם בספר כמבוקש לאחר שישלם המבקש את המיסים הקבועים לאחר שיגיש למנהל את המסמכים דלקמן:

1. היה המת מוסלמי-פסק דתי מבית הדין השרעי המוסמך.

2. בכל מקרה אחר:

א. צו מאת נשיא בית המשפט המחוזי בר סמך, מקום שנרשמה במשרד ספרי האחוזה תזכורת של צו עפ"י סעיף קטן (2) מסעיף (9), או צו אישור צוואה.

ב. צו מאת נשיא בית המשפט המחוזי בר סמך בכל מצב שיהא בו המת נכרי ולא ניתן לגבי ירושתו צו העברה עפ"י סעיף (5), בכל מצב לא היה המת בשעת מותו בן לאחת העדות הדתיות.

ג. צו מאת בית הדין המוסמך של אותה העדה שהמת היה נמנה עליה בשעת מותו, בכל מקרה שאינו נופל בגדר הפיסקאות (א) או (ב).

3. רשאי מנהל מחלקת הקרקעות לסרב לרשום כל רשימה בספר עפ"י איעלאם שרעי (פסק דתי) או עפ"י כל צו אחר שניתן ע"י בית דין דתי, בכל מקרה אם היה יסוד להאמין שהאנשים שישלמם הזכות בחוקף מסמכים אלה להרשם כיררשים אינם

היורשים היחידים של המת חוץ אם נאמר בפסק או בצו במפורש שהוא כולל את שמות כל האנשים הידועים באותה שעה כיורשי המת.

4. מקום שבקשה לרשום בפנקס נתמכת בו יעלאם שרעי (פסק-דתי) או בצו אחר של בית דין דתי, ומנהל מחלקת הקרקעות מסופק אם היה לו לבית דין השיפוט ליתן את הצו, יכול הוא לדרוש מאת הצדדים להעביר את הענין לאותה הרשות המוסמכת להכריע בשאלות של מחלוקת בעניני סמכויות ועליו לרשום הערה בספר בדבר בקשתם.

סעיף 26. - סמכותם של בתי משפט.

1. בתי המשפט המהוזיים הם בעלי הסמכות אייר לבתי המשפט האזרחיים עפ"י פקודה זו.
2. לצורך פקודה זו רשאי בית המשפט המהוזי להיות מורכב מנשיא בית המשפט המהוזי כשהוא דן יחידי או יחד עם שופט אחד או יותר.
3. סמכות זו תופעל על ידי בית המשפט המהוזי של המחוז, אשר בו ההגדרה המת או שבו היה מקום עסקיו ביום מותו, או ע"י בית המשפט המהוזי של אותו מחוז יבו נמצא כל נכס המהווה חלק מעזבון המת אם לא היה למת מקום מגורים או מקום עסקים בפלייטינה, או ע"י בית המשפט המהוזי שבירושלים אם לא היו למת נכסים כאלה.

סעיף 27. - הפרוצדורה.

- רשאי זקן הירושים, באישורו של הנציב העליון, להתקין תקנות ענינים הבאים:
- א. זכויותיהם של הנושים והנהלת עזבונותיהם ליל רהים שאינם מוסלמים.
 - ב. הפרוצדורה שינהגו על פיה בקבלת תעודות קיום צוואה או תעודות הנהלה, והערובה יעל מנהלי עזבונות לתתה.
 - ג. פרסום מודעות והודעות ע"י מקיימי צוואות ומנהלי עזבונות בדבר רצונם להתחיל בהלוקת הנכסים.
 - ד. הפרוצדורה אשר ינהג על פיה מנהל העזבון בניהול העזבון.

ה. שכרם של מנ"ל העזבון בגין העזבון.

ו. החשבונות שעל מקימי הצוואות והמנהלים להגישם וכך שאלת שיחורים.

ז. הפרוצידורה שינהג על פיה ששרד ספרי האחוזה בקשר עם רשום שמו של האיש או שמות האנשים הרשאים ליסול חלק במקרקעים אשר מורכב מהם העזבון.

ח. השקעת חלקם או טובות הנאהם של הקטינים והשימוש בהם.

ט. הפרוצידורה שינהגו על פיה בכל משא-ומתן משפטי עפ"י פקודה זו.

י. האגרות אשר ייגבו בקשר עם מתן תעודת אפוסטרופסות או תעודת הנהלה או ענינים אחרים עפ"י פקודה זו.

יא. שנוי הסמכות אשר לכל בית משפט מחוזי.

יב. כל ענין אחר הטעון הסדרה עפ"י פקודה זו.

התוספת הראשונה

סעיף (2)

העדה הרומית - מזרחית - ארטודוקסית.

העדה הלטינית - (הקתולית)

העדה הגריגוריאנית - הארמנית.

העדה הארמנית - הקתולית.

העדה הסורית - הקתולית.

העדה היהודית.

העדה הרומית - קתולית - מלכיטית.

העדה המרוניטית.

העדה הסורית - וארטודוקסית.

התוספת השנייה

סעיף (2)

החוק הזמני בנוגע לירושה נכסי
שלישי רביע אל אוואל, שנת 1331

סעיף 1. - מת אדם, מעבירין את האדמת המירושה
לאנשים לפי הילבית הבאים: וקור
"בעלי זכות ההעברה".

סעיף 2. - היורשים מן הילב הראשון הם

בניו ונכדיו אחד זכרים ואחד

זה נופלת הירושה קודם כל לב

חלציהם של הבנים ואחריהם ל

הילכך מת אדם והניח אחריו

הואיל וזכות ירושתם בנכס

מתו הבנים קודם שמת מוריהם

אבות מוריהם כחלק שהיה רא

המוריש קודם שמת המוריש, הרי עובר חלקו של כל אחד מהבנים לבני בניו של המוריש על יסוד זכות הירושה שיש לנכדים בנכסי אבות הוריהם. מתו אחדים מבני המוריש ואין להם צאצאים, עוברת הירושה לשאר הבנים ולצאצאיהם בלבד. הוא הדין כשיש כמה צאצאים בנים ובנות, נכדים ונכדות חולקין ירושתם בשווה.

להמ
בר
נכ
ס כ

סעיף 3. - היורשים מן השלב השני הם הורי המוריש ויוצאי חלציהם, אם שני ההורים (אב ואם) נשארים החיים לאחר מות המוריש, נוטלים הם חלק שווה בירושה, מת אחד מהם (האב או האם) יורשים צאצאיו או צאצאיה את חלקו לפי התקנות הנזכרות בסעיף הקודם במקרה ואין צאצאים לאחד ההורים שמת, יורש את כל הירושה אחד ההורים שנשאר בחיים (אביו או אמו) של המוריש מתו שניהם (האב והאם) על פני המוריש, עובר חלקו של האב ליוצאי חלציו, וחלקה של האם עובר ליוצאי חלציה, מת אחד ההורים ולא הניח אחריו צאצאים, עובר חלקו ליוצאי חלציו של השני מן ההורים.

נפט
קעי

ח ו
וה ו
וט ז
יעה

סעיף 4. - היורשים מן השלב השלישי הם סבו וסבתו של המוריש ויוצאי חלציהם. אם סבו וסבתו של המוריש, מצד האב או האם, עודם בחיים, יורשים כולם בשווה, מת אחד מהם לפני המוריש, באים במקומו יוצאי חלציו לפי התקנות דלעיל. חלקו של סב שאין לו צאצאים עובר לאשתו וחלקה של הסבה, עובר חלק זה לצאצאי הסב או לצאצאי הסבה, אם סבו וסבתו מהצד האחד (אם מצד האב או מצד האם) מתו לפני המוריש, הם ויוצאי חלציהם, נופלת הירושה לסבו ולסבתו מן הצד השני וליוצאי חלציהם הדין הנוהג לגבי יורשים מן השלב הראשון נהוג לגבי צאצאים שבסעיף זה, והללו יורשים את הוריהם ואת הורי הוריהם.

הפ
בע,
סבו
יכו
יפת

סעיף 5. - הצאצאים, בין משלב ראשון ובין משלב שני ובין משלב שלישי שעברה לידם זכות ירושה מכמה וכמה מקורות, הרי הם זוכים בה מכל המקורות.

סעיף 6. - אם יש זכות קדימה לאחד הנמנה על אחד השלבים הנזכרים, לא תהא כל זכות ירושה לאחרים הנמנים על שלבים נמוכים משלו. ואולם אם הניח המוריש בנים או בני בנים, והיתה אמו ואביו או אחד מהם עודם בחיים, בחלק הששי מהירושה יועבר להם או לאחד מהם. מוריש שהניח אישה או מורשה שהניחה בעל, זוכין הבעל

פטי

) ה

א נ

או האשה בחלק מן הירושה, אם היו היורשים מן השלב הראשון יגיע חלק זה כדי רביע, אם היו היורשים מן השלב השני, או שהיו סבו וסבתו של המת, יגיע חלק זה כדי מחצית, אם עפ"י סעיף (4) יורשים צאצאיו של סב או של סבה יחד עם סבם או סבתם, יפול חלקם גם לידי הבעל או לידי האשה, אם אין יורשים מן השלב הראשון או השני ואם אין סב או סבה בחיים, יורש הבעל בלבד או יורשת האשה בלבד.

סעיף 7. - הוראות הסעיפים הקדומים חלות גם על "מוסקפאח - ומוסחג'לאח" של הזקף בין שהקרקע הוחכרה עפ"י "איג' ארמין" ובין של "איגארה אחת עתיקה" (קדימה) או עפ"י "מוסחגלאח" של "מוקאטעה קדימה"

באם יצא צו קיום צוואה או לניהול עזבוך, על יושב ראש בית המשפט המרכזי להוציא גם צו שבו יפרט את זכות הזכאים מהיורשים לנכסי דנידי של הנפטר, אשר שמותיהם לא נרשמו בצוואה, עם פירוט החלק של כל אחד מהם.

תקנה 19 - הכרעה בענינים הנמצאים במחלוקת.

בית המשפט יוציא צו בכל ענין שבעובדה ושיש בו צורך לשם הכרעה בכל ענין מהענינים הנמצאים במחלוקת.

תקנה 19 - זגרות.

ייגבו האגרות ויחבצו בתוספת השנייה מחקנות אלו.

ח' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י'

ה י ר ו ה ה ה ע ג ר ה

תקנה 20 - פרוצדורה להגשת בקשות להגבלת הירושה

1. הוצאת הזרחה להגבלת ירושתו של הנפטר, היעשה על ידי כתב בקשה שחובג לבית המשפט המרכזי המוסמך.

2. כתב בקשה כזה אפשר להגישו על ידי מי שתובע איזו זכות בעזבוך הנפטר בין בחור אחד היורשים או הנושים, ובין בחור תובע זכות בעזבוך הנפטר או חלק ממנו.

תקנה 21 - נוסח כתב הבקשה.

בכתב הבקשה יצויינו שמות הנפטר הקרובים ושמות הנפטרים מהם לאחר פטירת המוריש, ירחב הבקשה ייערך לפי הנוסח המפורט בטופס (1) מהתוספת ה' לישית לתקנות אלה או במשהוא לאותו נוסח בהתאם לנסיבות.

תקנה 22 - פרוצדורת העיון בכתב הבקשה.

מיד לאחר שיקבל הפקיד הראשי ל בית ה' הפט כתב הבקשה ידביק מודעה על כך על פי הנוסח המפורט בטופס (2) מהתוספות השלישית הנסופחת לתקנות אלה בתקום גלוי

באולם בית המשפט, וכן במשרד קצין הנפה שבה היה גר הנפטר, כרציל בפלשתינה לפני פטירתו, ויפרסם אותה בעמוד אחד או באם הורה בית המשפט בכך.

תקנה 23 - ביטוי כתב הבקשה בראיה.

1. המבקש חייב להוכיח את כל העובדות הנזכרות בכתב בקשתו ויתר הדברים אשר בית המשפט ידרוש להוכיחם על ידי מסירת עדות בעצמו לאחר שבועה, ועל ידי עדות עדים שמחמצאים בענינים אלה. וכן על ידי דו"ח מהמוכתר של המקום האחרון שבן היה גר הנפטר בפלשתינה אך בית המשפט רשאי לפטור את המבקש ממסירת עדות ומהמצאת דו"ח מאת המוכתר.

2. באם לא השתכנע בית המשפט באיזה ענין מהענינים שיש להוכיחם, יידחו ההליכים עד להמצאת ראיות מפפיקוח.

תקנה 24 - עירעור על הכרזת הגבלת הירושה.

כל אחד מהזכאים בעזבונו הנפטר רשאי להגיש לבית המשפט עירעור מחי שהוא רוצה לפני הוצאת הכרזת הגבלת הירושה.

תקנה 25 - הפרוצדורה בעת העיון בבקשה לשינוי הכרזת הגבלת הירושה.

1. למי שחובע זכות בעזבונו של הנפטר הרשות לבקש מאת בית המשפט שינוי ההכרזה.

2. בקשה לשינוי חוגש באמצאות כתב בקשה לבית המשפט שהוציא את ההכרזה, ויישלחו עותקים מהם לכל אלה שמותיהם נזכרו בהכרזה מבעלי הזכות בעזבונו, ולאחרים אשר בית המשפט יורה להודיע להם.

3. כתב בקשה לשינוי ייערך לפי הנוסח המצויין בטופס (3) מהתוספת השלישית הנספחת לתקנות אלה או במשהוא קרוב לו בהתאם לנסיבות.

תקנה 26 - הפרוצדורה להכרעה בחלק מהענינים העובדתיים.

בנת המשפט הוא שיקבע איזה ענין עובדתי העלול להיות נחוץ לשם הכרעה בכל דבר השנוי במחלוקת.

תקנה 27 - הוצאות.

1. כל הסכומים שלומו בקשר להוצאות הכרזת הגבלת הירושה ומה שנובע ממנה מהוצאות הנסיעות שהיה צורך בהן ושהוצאו על ידי המבקש והעדיף תשתלמנה מעזבונו הנפטר ותועדפנה הוצאות אלה על כל חביעות אחרות מהעזבונו.
2. בית המשפט רשאי, באם הוציא הכרזה להגבלת הירושה, ומתי שיראה לנכון, לצוות בחשלוט ההוצאות של הוצאת ההכרזה כולל הוצאות הנסיעות שהיה צורך בהן, ושהוצאו על ידי האנשים האחרים, מלבד המבקש, ואשר הופיעו לפני בית המשפט, או מכיוון של המבקש עצמו או מהעזבונו, אך לצוות כי אותם האנשים ישאו בעצמם את הוצאותיהם.
3. באם הוציא בית המשפט צו המחייב עריכת איזה שינוי בהכרזת ההגבלת הירושה, והתברר לו כי הטעות שנעשתה בהכרזה הקודמת נבעה מהונאה או מרשלנות של המבקש יעל פי בקשתו יצאה ההכרזה, רשאי הוא לצוות בחיוב המבקש בהוצאות של בקשת השינוי, אחרת ישולמו ההוצאות מעזבונו הנפטר.
4. באם דחה בית המשפט בקשה להוצאת צו לשינוי ההכרזה, רשאי הוא לחייב את המבקש בהוצאות הנחבע או הנחבעים.

התוספת הראשונה

- 1) טופס
- 2) תקנה

בקשה קיום צוואה

בבית המשפט המרכזי.....
בענין צוואה..... שנפטר.....
המבקש..... מ..... מצהיר לבית המשפט את הבא:

1. הנפטר שנזכר..... מ..... ערך את צוואתו

האחרונה מיום..... לחודש..... שנת..... 19.....

(עם..... נספחים מיום..... לחודש..... שנת.....)

ויום..... לחודש..... שנת..... (19)

שנחתמה ואושרה כמקובל (ואשר לפיה מונה המבקש כמבצע לצוואה (1)).

(1) ביטוי זה ייחוק באם המבקש אינו מבצע הצוואה.

2. המצווה הנזכר נפטר..... ביום..... חודש..... שנת..... 19...
מבלי שיבטל או ישנה את צוואתו הנזכרת (פרט למה שנוזכר
בנספחים הממוספרים לצוואה).

3. המצווה הנזכר השאיר נכסים דניידי, זכויות, חובות ונכסים
דלא ניידים מסוג אל-מולק והמירי בפלשתינה ובראון המבקש
לקבל צו קיום צוואה של המצווה הנזכר. (2).

4. המצווה הנזכר היה..... (לציין את הנתינות)
ומאנשים הנמנים על..... (לציין את העדה)

בהתאם למה שנוזכר לעיל מתחנן המבקש מאת בית המשפט לקיים
את צוואת המצווה הנזכר (עם נספחיה) ויחירשם הצוואה הנזכרת
(עם נספחיה) בהתאם לנוהג המקובל.

נכתב ביום..... לחודש..... שנת..... 19...

טופס (2)

(תקנה 2)

בקשה להוצאת צו לניהול עזבונו

בבית המשפט המרכזי ב.....
בענין עזבונו..... שנפטר.....
המבקש..... מ..... מזהיר לבית המשפט את הבא:

1. המבקש הוא..... הנפטר..... מ.....
(והיה מקום מגוריו האחרון.....) ואשר נפטר ללא
צוואה ביום..... לחודש..... שנת..... 19...

2. הנזכר נפטר המבקש..... במקום מגוריו
האחרון היה.....

3. הנפטר הנזכר השאיר נכסים דניידי, זכויות, חובות ונכסים דלא
ניידים מסוג אל מולק בפלשתינה ושנשארו ללא ניהול עד היום.

4. הנפטר הנזכר היה..... (לציין את הנתינות) ומאנשים
הנמנים על..... (לציין את העדה)

(2) יפורטו הסיבות מדוע המבקש אינו מבצע הצוואה.

5. המבקש עבד את גיל העיתים ואחת והוא גר ב.....
וברצונו לקבל צו לניהול נכסי הנפטר דניידי, זכויותיו,
חובותיו ונכסיו דלא ניידים מסוג אל-מולק והמירי.

בהתאם למה שזכר לעיל מתחנן המבקש שתוציא צו המסמך אותו
לנהל את כל נכסי הנפטר דניידי, זכויותיו, חובותיו ונכסיו
דלא ניידים מסוג אל-מולק והמירי בפלשתינה על פי המקובל
ועל פי התנאים הרגילים.

נכתב ביום.....לחודש.....שנת.....19.

טרפס (3)
(חקנה 3)

מודעה בענין קיום צוואה

בבית המשפט המרכזי ב.....
ביום.....19.
בענין.....שנפטר.....

ההתאם לצו שיצא מבית המשפט המרכזי ב..... ביום זה,
הנני מזמין את כל האנשים מכל הסוגים להופיע בפני בית משפט
זה היום..... ימים מתאריך זה לשם פירוש הסיבות אשר יש להם
ואשר מונעות את הוכחת הצוואה..... האחרונה (.....
נאפחיה) קיומה ורישומה והוצאת צו לביצועה על ידי.....
ששמו נזכר בה, ואם משהוא נמנע מלהופיע יוציא בית המשפט את הצו
הנזכר בלעדיו.

פקיד ראשי

טרפס (4)
(חקנה 4)

מודעה בענין הוצאת צו לניהול עזבון

בבית המשפט המרכזי ב.....
ביום.....19.
בענין.....שנפטר.....

בהתאם לצו שיצא מבית המשפט המרכזי ב..... ביום זה,
הנני מזמין את כל האנשים מכל הסוגים אשר יש להם קשר לעזבון

הנפטר הנזכר, להופיע בפני בית משפט זה, חוך עירה ימים מהתאריך
ההוא, על מנת לזרז את הטיבות אשר יעטבו את הוצאת צו לניהול
כל נכסי הנפטר.....דניידי, זכיותיו, חובותיו
ונכסיו דלא נידי מסוג אל-מולק ואל-מירי.....
ואם משהוא נמנע מלהופיע יוריא בית המשפט את הצו הנזכר
בלעדיו.

פקיד ראשי.

טופס (5)
(תקנה 7)

עדות אשר תימסר לאחר שבועה על ידי מבצע
הצוואה או האפוטרופוס עם הצוואה המסופחת

אני.....מצהיר לאחר שבועה את הבא:

1. הנני מאמין כי המסמך המצורף והשבוע בחותמי כולל
(עוהק מאושר כמקובל מהצוואה האחרונה המקורית והנכונה)
(עם.....נספחים לצוואה) מערכה הנפטר.....
(העוהקים הנזכרים חתומים ומאושרים מטעם בית המשפט
שאלו הופקדו העהקים המקוריים)
2. א. הנני (מבצע הצוואה היחיד) (מבצעת הצוואה היחידה)
(אחד ממבצעי הצוואה) (המורשה החוקי למבצעי הצוואה)
ששמו נזכר בצוואה, בית המשפט הנזכר קיים (לי) (למבצעי
הצוואה הנזכרים) את הצוואה (ונספחיה) או
- ב. מבצע הצוואה שנזכר בצוואה נפטר לפני שקיים בית המשפט
את הצוואה והנני (המורשה החוקי ל.....)
שנזכר בצוואה ושצוואה לו היתר.
3. שאמלא בנאמנות את ניהול נכסי הנפטר דניידי, חובותיו
ונכסיו דלא נידי, מסוג אל-מולק ואפרע מה שעליו מהחובות
הקבועים והשכומים שהגיע זמן פרעונם, ואר מפורטים בצוואתו
(ונספחיה) במידת הרשאת החוק לו בכך.
4. שאציג רשימה בנכסי הנפטר דניידי ונכסיו דלא נידי מוג
אל-מולק ו-אל-מירי ואגיש דו"ח על אופן ניהול העזבון בעת
שיוטל עליו הדבה מטעם החוק.

5. הנפטר נפטר ב..... ביום..... לחודש.....
שנת.....19.

6. הנפטר היה גר בעת פטירתו ב.....

7. הנפטר היה..... (לציין את הנתינות) ונמנה על.....
(לציין את העדה) בעת פטירתו.

8. התושפת (א), (ב), (ג) המסופחות כוללות פרטים על נכפי
הנפטר דניידי, חובותיו ונכסיו דלא נידי מסוג אל-מולק
ואל-מירי ולא היה לנפטר בעת פטירתו נכסים בפלשתימה
פרט למה שצויין בתושפות אלה.

9. התושפת (ד) המסופחת כוללת פרטים על כל החובות שהגיע זמן
פרעונם ושעל הנפטר היה לפרעם מנכסיו הנמצאים בפלשתינה.

10. כל נכפי הנפטר (דניידי ודלא נידי מסוג אל-מולק)
הנמצאים בפלשתינה אינם עולים בערכם על..... לירות
פלשתינאיות על פי ידיעתי, הכרתי ואמונתי.

שבועה זו הוצהרה בפני בבית המשפט המרכזי ב.....
ביום..... לחודש..... שנת.....19.

היושב ראש.

טרפס (6)
(תקנות 12 ו-15)

התחייבות בנוגע לניהול העזבון

שיהא ידוע ברבים אני..... מ.....
ו ג. ד. מ..... ה. ו. מ.....
התחייבנו לשלם סכום של..... לירות פלשתינאיות לכבוד
(מנהל אוצר ממשלת הוד מלכותו בפלשתינה) או למי שייצג אותו או
יבוא במשרתו במקומו, והננו קשורים ביחד ולחוד בתשלום מלוא
הסכום ובשלמותו מזה עצמנו ובמקום יורשינו ומבצעי צוואתנו
והאפוטרופוסים על עזבוננו.

הוטבע בחותמינו ביום..... לחודש..... שנת.....19.

מתנאי התחייבות זו, אם ערך המתחייב א. ב. הנזכר לעיל, שרוצים
למנותו אפוטרופוס על כל נכפי הנפטר דניידי ופריטיהם, ועל כל
נכסיו דלא נידי מסוג אל-מולק ואל-מירי, רשימה שלמה ומלאה

של כל נכסיו דגניידי ודלא ניידי מסוג אל-מולק ואל מירי אשר יכללו בשימוש, חזקתו או פיקוחו של הנזכר או בשימוש או חזקתו של איהו אדם או אנשים אחרים הבאים במקומו באופן ישיר או עקיף, והגיש את התיימה לאתר עריכתה לביית המשפט המרכזי..... ביזום

לפניו של חודש..... הבא באופן ישיר או עקיף ונתיב בנאמנות וכיולו ובהתאם לחוק, את נכסי הנפטר הנזכר דגני ודלא ניידי מסוג אל-מולק ואל-מירי, ואשר היו בעלותו דגני פטירתו או שנכנסו לאחר פטירתו לשימושן או להזקתן של א.ב.א.....

הנאיים במקומו, ובנוסף לכך באם ערך דו"ח מבוקר ונכון על חזקתו באופן ישיר או עקיף בעת שהוטל עליו הדבר מטעם החוק, יגיש פרע ושילם את כל מה שנשאר מהנכסים דגניידי, ודלא ניידי, (לאל-מולק ואל-מירי הקיימים על פי חשבונות ניהול העוב (לאחר בדיקתם ואישורם מיעם ביית המשפט האמור), לאדם אשר ייקבעו וייקראו בשמותיהם על ידי ביית המשפט בני (הנאיים) לפירוש הנכון והמבורר החוק הירדשה או איהו חוק את המעורבות להחילתו), ואם המבורר לאחר מכן כי הנפטר ערך את צוואתו האחרונה וכל צוואה זו הוגשה על ידי מבצע או מבצעי הצוואה על פי האמור לעם קיומה וכל א.ב.א..... הנזכר מפר את חזונו השישית לניהול העזבונו לביית המשפט, (לאחר קיום הצוואה האחרונה על פי בקשתו, ואם במקרה זה יבוטל חוקף החתימות דגניידי תישאר בחוקף כלפיו.

הוחתם, נחתם ונמסר בנוכחות.....

טרפס (7)
(תקנה 13)

צו לקיים צוואה

בביית המשפט המרכזי.....
 בנגוע לצוואה..... 19
 שנפטר.....
 שיהא ידוע כי ביזום..... לחודש..... שנת.....
 קוימה צוואת הנפטר..... האחרונה ונשפתה אידך
 נפטר ב..... ביזום או קרוב ליום.....
 לחודש..... שנת..... 19
 ונרשמה בבית המשפט המרכזי..... ניהול כל נכסיו האחר
 דגניידי ונכסיו דלא ניידי מסוג אל-מולק ואל-מירי כולשתו
 הועבר מטעם ביית המשפט האמור ל.....
 על ידי שליפתם את החובות הנפטר הקבועים והמפורטים בצוואה

.....הנזכר ובמידת הרשא החוק לכן, ושיציג רשימה
אמיתית ונכונה של כל הנכסים הנזכרים ופריטיהם. ויגיש חשבון
נכון ומבוקר שלהם, בכל עת שיידרש על כך מטעם החוק.

מטעם בית המשפט

יושב ראש בית המשפט.

טופס (8)

(תקנה 14 (2))

שבועה אשר יצהירה האפורופום

(במידה ואין צוואה)

אני ג.ב. מצהיר לאחר שבועה את הבא:

1. הנפטר א.ב. נפטר מבלי שישאיר צוואה ולא
השאיר (אשה, ילד, נכד, אב, אם, אח ואחות)

2. א. אני מהאנשים הקרובים ביותר ביחסי קרבה
ויהום לנפטר.

ב. אני המורשה החוקי ואחד מקרובי הנפטר

3. האמלא בנאמנות את ניהול עזבונו הנפטר על ידי פרעון חובותיו
הקבועים וחלוקת שאר הנכסים בהתאם לחוק.

--4

5

6

לפי השבועה שיצהירנה מבצע הצוואה

7

8

9

10

שבועה זו הוצהרה בפני בית המשפט המרכזי ב.....
ביום זה. לקודש. ינת. 19.....

היושב ראש

טרפס (9)
(תקנה 15)

צו לניהול עזרון הנפטר

בבית המשפט המרכזי ב.....
ביום.....19
בענין עזרון הנפטר.....
שיהא ידוע כי ביום.....לחודש.....שנת.....19
הוענק.....צו ניהול כל הנכסים דניידי והנכסים
דלא ניידי מסוג אל-מולק ואל-מירי בפלשתינה.....
השייכים ל.....שנפטר ב.....ביום או קרוב
ליום.....לחודש.....שנת.....19 מבלי
שהשאר צוואה לאחר שהצהיר.....בשבועה
לפני כן והגיש ערבות כי ינהל בנאמנות וביושר את כל הנכסים
הנזכרים לעיל על ידי פרעון חובות שנפטר הקבועים וחלוקת
אשר נשאר מנכסיו דניידי ודלא ניידי מסוג מולק ומירי בהתאם
לחוק ויציג רשימה אמיתית ונכונה בכל הנכסים הנזכרים ופריטיהם
ויגיש בהם חשבון נכון ומבוקר בכל עת שיידרש על כך מטעם החוק.

לפי צו בית המשפט

היושב ראש.

התוספת השניה

(תקנה 19)

האגרות אשר ישלמו לבתי המשפט המרכזיים

ובית המשפט לעירעורים בעניני קיום צוואות

ונייהול עזבונו

1. תשלום אגרה יחסית בשיעור של אחד אחוז מערך נכסי הנפטר דניידי ונכסיו דלא ניידי מסוג אל-מולק תמורת הוצאות צו לקיום צוואתו או לניהול עזבונו או עבור עירעור על צו כזה בתנאי, אם חשד בית המשפט בנכונות ערך העזבוך כפי לצוין על ידי המבקש, רשאי היושב ראש לצנות על הערכת ערכו באמצעות ידע אדם אחד או יותר, בלתי חלויים, שימנה אותם, ויקבע היושב ראש את שכר השמאי או השמאים ישולם להם מהעזבוך.

(1)

2. תשלום אגרה בסך לירה אחד ו-500 מיל על כל אחת מכתב הבקשות הבאות או על עירעור עליהן:

א. בקשה להוצאת צו בהתאם לפעיק 9 (1) מחוק הירושה.

ב. בקשה לקיום צוואה בהתאם לפעיק 14 (1) או במינוי אפוטרפוּס בהתאם לפעיק 15 (1) מחוק הירושה.

ג. בקשה לקבלת הסכמת בית המשפט בהתאם לפעיק קטן (1) והפיסקה (ג) מטעיק קטן (2) ופעיק קטן (3) מטעיק 17 לחוק הירושה.

ד. בקשה להוצאת הוראות בהתאם לפעיק 18 מחוק הירושה.

(1) המלים "לירה" ו "מיל" תיהלפמה למלים "דינאר" ו "פילפ" בכל מקום הנזכרות בתוספת זו בהתאם לחוק המטבע הירדני מספר 35 מיינת 1949 שפורסם בעתון הרשמי מספר 987 מיום 1.7.1949

- ה. בקשה להוצאות צו בהתאם לפעיק 22 מחוק הירושה.
- ו. בקשה להוצאת החלטה בהתאם לפעיק 24 (2) מחוק הירושה.
- ז. בקשה להוצאת הכרזה או צו בהתאם לפעיק 25 (1) (2) (א) או (ב) מחוק הירושה.
- ח. בקשה לביטול צו לקיום צוואה או לניהול עזבון בהתאם לתקנות 11 ו-16 מתקנות הירושה.
3. תשלום אגרה בסך 400- מיל על כל תזכיר שיש להגישו בהתאם לצו בית המשפט בהתאם לפעיק 5 (2) ופעיק 7 (2) מחוק הירושה ותשלום אותה אגרה עבור רישום צו לקיום צוואה במשרד רישון המקדמין בהתאם לפעיק 14 (4) מחוק הירושה.
4. תשלום אגרה בסך 400- מיל על כל עותק מצו לקיום צוואה א לניהול עזבון או כל צו אחר, החלטה או הכרזה.
5. תשלום אגרה בסך 100- מיל עבור כל דף של עופקי המשמכים, מלבד המשמכים שנזכר בפעיק הקודם, וכל 150 מלים או חלק מהן תיחשבנה לדף.
6. תשלום אגרה בסך 100- מיל עבור משירת כל תזכיר להופיע אן מודעה או מסמך אחר.
7. תשלום אגרה בסך 50 מיל עבור כל טיוטה חביעה או בקשה או טיוטה בכתב או פתב בקשה או איזה תזכיר אחר בכתב שיוגש לבית המשפט.

התוספת השלישית

- טופט (1)
- תקנה (2)

כתב בקשה להוצאת צו להגבלת הירושה

אל בית המשפט המרכזי
בענין ירושה.....מ.....שנפטר (ציין את
מקום מגורי הנפטר).

כתב בקשה זה מוגש על ידי:

1. המבקש (הוא בן הנפטר הנזכר ואחד יורשיו) או (נושהו) או
(חובע זכות במקרקעין.....הרשומים על שמו) או
(נפסל לו.....לציין כאן את מספר התיק על.....
אחד היורשים.
2. הנפטר הנזכר נפטר (שמקום מגוריו האחרון היה.....)
בתאריך.....ב.....
3. הנפטר הנזכר האיר.....שמקום מגוריהם האחרון
היה.....מהם נפטרו.....מאז פטירתו
נשאר.....שמקום מגוריו האחרון היה.....
ואשר נפטר לאחר מכן והשאיר.....
4. הנפטר הנזכר השאיר בפלשתינה נכסים דניידי, זכויות,
חובות ונכסים דלא ניידי.
5. הנפטר הנזכר היה.....הנתינות ונמנה על
עדת.....לכן מתחנן המבקש להוצאת צו הגבלת
ירושת הנפטר הנזכר.

(המבקש)

(האריך)

(החתימה)

ט ו פ ס (2)
(ת ע נ ה 22)

מ ו ד ע ה

בית המשפט המרכזי.....
ביום זה.....לחודש.....שנת.....19.....
בענין.....(כאן לציין את המקום מגורי הנפטר)
המבקש.....(מקום מגורים)
סיהא ידוע ברבים כי.....(לציין את שם המבקש)
הגיש בקשה לבית המשפט המרכזי.....להוצאת
צו להגבלת ירושה.....שנפטר והוהלס לעיין בבקשה
זו ביום.....להודט.....שנת.....19.....
על אלה שהובעים אלו זכויות בעזרון זה להופיע במקום ובמועד
לנקבעו ואט נקדר אדם כל הוא מלהופיע, יוציא בית המשפט את
הצו אשר יראה לנכון בלעדיו:

פקיד ראשי

בית המשפט המרכזי

(תהימה)

ט ו פס (3)

ז ק נ ה 25 (3)

צורת כתב המבקש לוגש לשינוי צו הגבלת הימורים

בבית המשפט המרכזי ב.....
בענין עובון.....מ.....(לציין את המקום מגורי
הנפטר)
כתב בקשה זה הוגש.....על ידי.....

1. ביום.....להודש.....שנה.....19.....
מבית משפטכם הנכבד בענין התביעה מספר.....
להגבלת ירושה הנפטר הנזכר והנני מצרף בזה עותק מאותו צו.

2. הנני.....(לציין מהות הזכות המבוקשת)

3. בצו צוינו בטעות העניינים הבאים:

(1) ..

(2) ..וכן.....

לכן הנני מבקש לשינוי הצו הנזכר באופן הבא :-
(לציין את השינוי המבוקש)

(חתימת המבקש)

(חאריך)

העתק אל:.....הגר ב.....

.....שגר ב.....

(ציין את שמות כל היורשים אשר שכוחיהם צוינו בצו המקורי)